

Kedelsprængninger, hvorved der var sket meget stor Skade paa Menneskeliv og Ejendomme, var det konstateret, at i 2 Tilfælde var Grunden aldeles bestemt den, at vedkommende ikke havde Spor af Kendskab til Kedelpasning. Den ene var en Murhaandlanger, som nylig var kommen til at passe 3 store Kedler; det var ved den store Sprængning i Helsingørsgadens Sulferraffinaderi, hvorved flere Mennesker kom til Skade. I et Mejeri paa Jyn havde den Mand, der nylig var kommen til at passe Kedlen, ikke anden Kendskab dertil, end at han havde trillet Kul til Kedlen nogle Dage, han blev saa sat til at passe Kedlen, den sprang, hvorved Mejeristen blev stød og døde. Men desuden blev det konstateret, at der meget ofte finder saadanne Uregelmæssigheder Sted, som Opshyret vanskelig faar at vide og i hvert Tilfælde ikke kan forhindre, idet Vandmagel fører til, at der opstaar Buler i Kedlen, som kan være lige ved en Sprængning, der dog alligevel bliver forhindret i sidste Øjeblik. Ganste vist forhindres saaledes en Del Sprængninger, men det er lige paa Grænten af, at der kunde ske Ulykker, og det er altid, naar det er Folk, der passe disse Kedler, som ikke have Spor af Begreb derom. Efter de Udtalelser, man rundt omkring hørte, vilde Fabrikinspektorerne ikke kunne føre Tilsyn paa en saadan Maade, at Fare for Menneskeliv og Ejendom vilde kunne afværges i nævneværdig Grad mere, end det nu er Tilfældet. — Der blev paa disse Møder udtalt Driste om, at man vilde høre, hvorledes Stemningen var omkring i Landet, og hun fra to Steder fremkom der da Indsigelse mod Lovforslaget, navnlig i Retning af, hvad det ærede Medlem her fremsatte. De ansaa det for tilstrækkeligt, at Fabriktilsynet stærkedes, idet de frygtede for, at yderligere Fordringer vilde kunne gøre Skade. For øvrigt udtalte alle Foreninger, at de fandt, at Forslaget var et stort Fremstridt, og at det var ubetinget nødvendigt; at der blev gjort noget i den Retning, idet man ikke fandt, at det i nogen nævneværdig Grad vilde kunne genere Maskinejerne paa Landet eller i Byerne. Den Tanke, at der i Organisationen skulde ligge nogen særlig Fare, som ogsaa blev drøftet, blev i Grunden slaaet ned ved det, der blev sagt. Man skulde ikke være ængstelig derved, man havde set det paa andre Omraader, hvor det havde lige saa stor, for ikke at sige større Betydning end her. Der kom naturligvis enkelte Indvendinger frem, alle sammen af mindre Betydning, men det ønskedes dog som Regel, at 300 Kvadratsods

Sidpaavirningsflade blev Grænsebestemmelsen for Kedelpassere af første Klasse.

Der falder et Par Bemærkninger, som jeg skal fremhæve her, navnlig den, at hvor der var anbragt en Reserverkedel, skulde denne Reserverkedels Sidpaavirningsflade ikke medregnes, for saa vidt den kun benyttedes som Reserverkedel og aldrig samtidig med den egentlige Kedel. — Endelig var der enkelte Foreninger, som fandt, at den Myndighed, der i § 6 er tillagt Fabrikinspektorerne: at kunne fratage Retten til at passe en Kedel, var for vidtgaende, da de allerede nu have Ret til ved større Mulkter etc. at sørge for, at vedkommende i Grunden bliver umulig, naar han vedbliver at være mindre paalidelig. — Endelig var der en Bemærkning med Hensyn til Kedelpassere af 2den Klasse, der kom temmelig stærkt til Orde, idet man mente, at der rundt omkring i Landet fandtes en hel Del Kedler, som ikke vare eksplosionsfarlige, nemlig de saakaldte Hørkedler. Man mente, at naar der i disse Sidkanalers Overflade blev anbragt en let smeltelig Sikkerhedsprop af en Metalblanding, vilde der ikke være Fare for, at Sprængning kunde finde Sted. Man mente derfor, at den Slags Kedler kunde undtages, og de benyttes baade paa Landet og i Byerne i steds større Omfang. Jeg skal nævne, at der ogsaa bliver benyttet en hel Del af dem i Bagerierne, idet de bruges i Løbet af 20 Minutter om Dagen til at frembringe Damp i Bagerierne og undertiden til Melmaskinerne. Den Slags Kedler, mente man, kunde undtages fra Loven. — Det var de vigtigste af de Bemærkninger, der fremkom paa disse Møder, hvor der var Repræsentanter for hele Landet, og hvor ogsaa Landbrugets Interesser bleve drøftede, idet Maskinteknikerne ogsaa fremkom med deres Erfaringer fra Landet. Derhos ønskede man, at der blev sat en Frist, forinden Loven traadte i Kraft, for at vedkommende Mestre eller Værlinge, eller hvem, der havde med det at gøre, kunde sætte sig ind i Kedelpasningen eller kunde sætte Folk ind i dette, saa at de opfyldte Lovens Fordringer. Ellers var man i det hele og store tilfreds med Lovforslagets Grundtanke. Jeg kan derfor ikke andet end anbefale dette Lovforslag, som det foreligger med de Ændringer, jeg har tilladt mig at fremhæve, dog med den Bemærkning, at Bestemmelsen om de 300 Kvadratsods Sidpaavirningsflade vil jeg anse for heldigt. I det Øjeblik, den fastsættes, tror jeg, at en væsentlig Del af de Anter, der fra enkelte Sider ere førte frem mod det, nemlig at det vilde genere, vilde falde bort.